

Nem fűződik közérdek a felperes vállalkozási szabadságának, tulajdonjogának, egyenlő bánásmódhoz való jogának és a vele szembeni hátrányos megkülönböztetés tilalmának korlátozásához. Konkrétabban nincs az alperes határozatát, és a felperes alapvető jogaiba az alapján való beavatkozást igazoló bizonyíték. A felperes különösen nem vesz részt atomfegyverek elterjedésének veszélyével járó tevékenységekben és/vagy az atomfegyverek célba juttatására szolgáló rendszerek kifejlesztésében.

2. A második, a vitatott határozat alapjául szolgáló tények nyilvánvalóan téves értékelésére alapított jogalap

A felperes nem vesz részt atomfegyverek elterjedésének veszélyével járó tevékenységekben vagy az atomfegyverek célba juttatására szolgáló rendszerek kifejlesztésében.

3. A harmadik, az arányosság elvének megsértésére alapított jogalap

Az alperes nem tartotta tiszteletben az arányosság elvét a határozatában. A felperes azonban nem zárhatja ki azon lehetőséget, hogy azon energiaellátó, amelynek szállít, a szerződést megszegve és az ő tudta nélkül eladta a transzformátorokat az iráni Atomenergia Ügynökségnek. Az iráni Atomenergia Ügynökség könnyen szerezhetett volna megfelelő transzformátorokat a világpiacon vagy az Európai Unió piacán. A szóban forgó közepes feszültségű transzformátort minden jelentős gyártó gyártja és értékesíti az egész világon, így Iránban is. Ezenkívül kiterjedt világkereskedelem folyik a használt transzformátorokkal, amelyek jellemzői megfelelnek a felperes által gyártott transzformátorok jellemzőinek.

4. A negyedik, a védelemhez való jog állítólagos megsértésére alapított jogalap

A vitatott határozat I. mellékletének 16. pontjában megállapított indoklás érthetetlen a felperes számára, és az alperes nem közölt igazolható indokokat a felperessel, aminek eredményeként a felperes védelemhez való joga és tényleges jogvédelemhez való joga sérült.

Az F-59/10. sz., Barthel és társai kontra Bíróság ügyben 2011. május 10-én hozott ítélet ellen Yvette Barthel és társai által 2011. július 25-én benyújtott fellebbezés

(T-398/11. P. sz. ügy)

(2011/C 290/14)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbezők: Yvette Barthel (Arlon, Belgium), Marianne Reiffers (Olm, Luxemburg) és Lieven Massez (Luxembourg, Luxemburg) (képviselők: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal és D. Abreu Caldas ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: az Európai Unió Bírósága

A fellebbezők kérelmei

— A Törvényszék helyezze hatályon kívül a Közzolgálati Törvényszék F-59/10. sz., Barthel és társai kontra Bíróság ügyben 2011. május 10-én hozott, a fellebbezők keresetét mint elfogadhatatlant elutasító ítéletét;

— nyilvánítsa a keresetet elfogadhatatlannak;

— az ügyet utalja vissza a Közzolgálati Törvényszék elé, hogy az a jogszabályoknak megfelelően határozzon az ügy érdemét illetően;

— a költségekről egyelőre ne határozzon.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésük alátámasztására a fellebbezők két jogalapra hivatkoznak:

1. Az első jogalap egyrészt az indokolási kötelezettség megsértésére vonatkozik annyiban, amennyiben a Közzolgálati Törvényszék azáltal, hogy mint elfogadhatatlant elutasította a fellebbezők keresetét, megsértette az EUMSZ 296. cikket és az Európai Unió Bírósága alapokmánya 36. cikkének első mondatát, valamint az alapokmány I. melléklete 7. cikkének (1) bekezdését, amikor nem vizsgálta meg az elé tárt összes jogsértést és nem tette lehetővé a fellebbezők számára, hogy megismerjék az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzata 90. cikke (2) bekezdésének a személyzeti szabályzat 91. cikkéhez viszonyított *a contrario* értelmezésének jogellenességére vonatkozó jogalap elutasításának indokait, másrészt azon jog megsértésére, hogy bármely sérelmet okozó aktussal szemben benyújtott panasszal a Bírósághoz lehet fordulni azon naptól számított három hónapos határidőn belül, amikor e határozatot a 90. cikk (2) bekezdésének második franciabekezdése értelmében vele közölték. Mivel nem foglalkozott a fellebbezők által megsemmisítés iránti keresetükben hivatkozott minden jogalappal és érvel, a Közzolgálati Törvényszék megsértette a végzés indokolására vonatkozó kötelezettségét.

2. A második jogalap téves jogalkalmazásra vonatkozik annyiban, amennyiben a Közzolgálati Törvényszék azt állapította meg, hogy a fellebbezők kérelmét elutasító 2009. október 26-i határozat a hallgatóságos elutasító határozatot pusztán megerősítő aktusnak minősült, miközben a válasz késedelme a Bíróság valamely szolgálatától kért belső véleményre való várakozás indokolta, amely lehetővé tette a Bíróság számára annak megvizsgálását, hogy a fellebbező felek a személyzeti szabályzat 56a. cikke értelmében megfeleltek-e a váltott műszakért járó juttatás feltételeinek.